

13.2.60

בבוקר בא אצלי חיים לסקוב ומסר לי פרטי ההקריה. בשם הסגור שזרה

החולה המיובסת יש אדמה יהודית ואדמה ערבית ויש גם אדמה כעורכת.

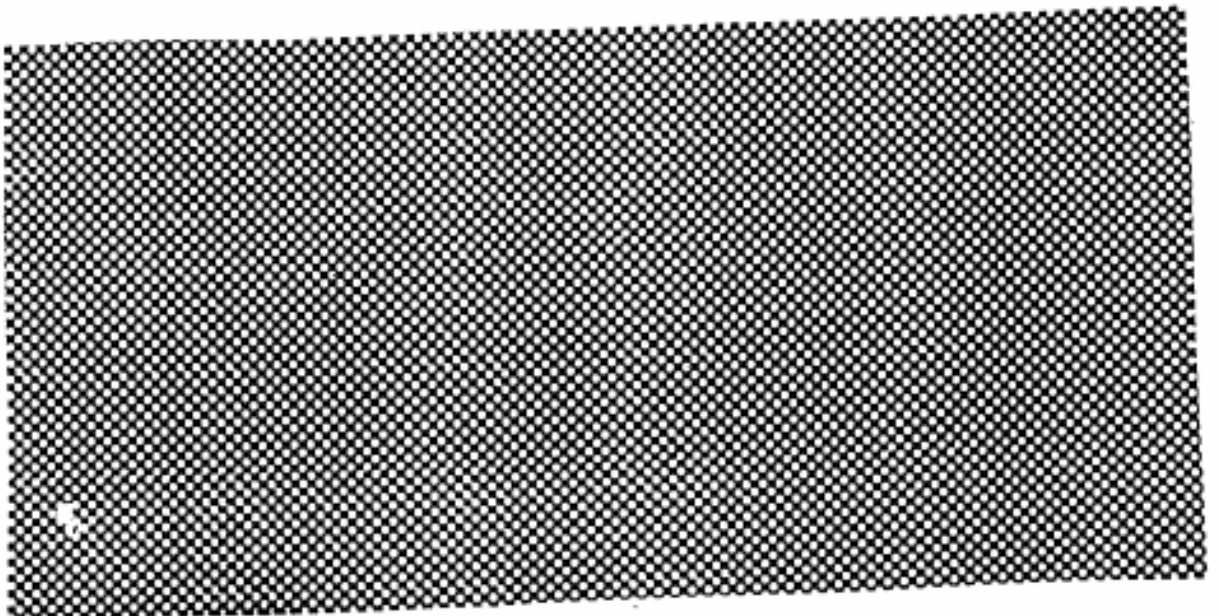
היתה במקום יהודה של נהל-צנחנים בפיקוד מ.מ. אחד מבהורנו ראה כארבעים

מטר מזרחה לו צעיר טורי עם רוכה, ומאחוריו מקלעים. הראה לו כידים שהכל שקם -

והלז החל לירות ומיד החלו לירות משלושה מוצבים טורים. אחד מאנשי נהל נהרג

מיד, שניים נפצעו, אחד קשה ומה בדרך. אנשינו החנהבו בהתאפקות יוצאת כן הכלל.

בקסחיו לבוא עם המפות סחר לישיבה הממשלה.

- בערב עליחי לירושלים.

- הבוקר מוצאו חזרתיים את מצבתם האטומים הראשונה. משרד הנשיאות הודיעו

שהניסוי הצליח, וחושבי סביבת סהרה לא יסבלו. לא פורסם גודל המצבה. ההשערה

בין עשרים למאה אלף טון כ.נ.ט.

שש שעות אחרי הניסוי חודיע נקרומה כי הוא מקטיא כל רכוש צרפתי בגאנא

- עד שיחבור אם התושבים סבלו מחקרנה, הוא מחא נגד המריח פה העצרת.

14.2.60, יום א'

בישיבת הממשלה הבוקר הגיש לי יצחק הפתקא הבאה: "נחקבלה השובה מפריס:

- (1) כסכים עקרונית לפגישה, (2) בגלל דוחק הזמן וצרות פנימיות קשה לקבוע הפגישה לפני ביקור הרוסי, (3) חושב כי סוף חודש מרס יחאימ".

- דיון רב חפס היום בממשלה הצעות שלוש סיעות האופוזיציה: מקי, חירות וכלליים על ביטול חקנות החירות משנת 1945 (שעליהם בנוי הממשל הצבאי). היות שלמפ"מ ואה"ע ניהן רשיון עוד במו"מ הקואליציוני אלא להימנע - ימנעו. משום כך דרשו זכות זו גם הפרוגרסיביים. ומכיוון שמותר לפרוגרסיבים דורשים זאת גם "הדתיים הלאומיים".

אסרחי שמבחינה פורמלית יש להם הזכות להימנע, אולם כאחד האזרחים בארץ

אתבייש במעשה זה שאין בו כנות ולא אומץ לב.